

IŠEIVIŲ DRAUGAS.

Skiriamas svėtimoj šaly gyvenantiems lietuviams.

Adresas Redakcijos ir Administracijos: Rev. JOS. NORBUT, Mossend, Lanarkshire, Scotland.

No. 10.

2 GEGUŽIO, 1914m.

Vienas numeris, 2d.

NUO REDAKCIJOS.

Išėivių Draugas eis du kartu į mėnesį: kas 1ą ir 3ią kiekvieno mėnesio subatą. Prenumerata metams 4/, pusmečiui 2/. Ta pati kaina visur.

Mojaus pamaldos bus Mossend'ij kas utarninką, Burnbank'e kas ketvergas, Glasgow'e-tik atvaživus knu. Šveistriui. Pradžia ant 6 vak.

M. YČO IR VELICHOVO ATSILANKYMAS.

Londonas. — 19 d. Balandžio London'o lietuvius aplankė du retu, augštu svečiu: p. Martynas Yčas ir p. L. N. Velichovas, Rusų Dumos atstovai.

Žmonių gana daug prisirinko klubo salen garbių svečių pasitikti ir išgirsti.

Supažindinus kun. Matulaičiui svečius, p. M. Yčas jausmingai kalbėjo apie Lietuvos neseniai dar pragyventą praeitį ir dabartinį jos stovį, parodė, kad jau gana žymi pažanga yra padaryta pirmyn: vos 10 metai, kaip atgavome spaudą, jau turime per 50 įvairių laikraščių, tautiškas susipratimas žymiai pakilo, jau sunus gimnazistas nesigėdi tėvo sėrmėgiaus, skaitlius mokyklų žymiai padaugėjo, užsimezgė savoji prekyba, pramonė ir bankai, to visko prieš 10 metų neturėjome. Teip trumpam laike tautos gyvenime nuveikta milžiniškas darbas ir lietuviai plačiais žingsniais žengia prieš šviesesnės ir laimingesnės ateities. Priminė irgi apie reikšmę ir svarbą Lietuvos Tautos Namų Vilniuje, kur galėtų susispiesti visos mūsų pajėgos ir visi tautiški turtai.

Kalbėjo ir apie veikimą Dumoje: kodėl negalima tiek daug nuveikti, kaip galima būtų tikėtis ir norėti. Iš 400 suviršum atstovų, vien tik 165 atstovai-šalininkai liuosybės, pažangos ir liaudies gerovės, t.y. demokratai, tarp jų yra ir Lietuvos atstovai, išskyrus p. Cijunelį, kurs teip turi šokti, kaip lenkai dudoja, nes iš jų malonės garbų atstovo vardą nešioja.

Ponas L. Velichovas išprašė nenorėjo prabylti, manydamas, kad rusų kalba gal užgauti lietuvius,

bet paaiškinus, kad lietuviai--ne lenkai, gerai moka atskirti rusų valdžią nuo rusų tautos, trumpai bet karštai ir jausmingai prakalbėjo: „Gėdaman, skaudu ir kartu bežiurint į jus, mieli broliai ir sesers, čion susirinkusius, kurie gal iš priežasties rusų valdžios turėjote apleisti savąją numylėtą Tėvynę. Kaip jusų, teip ir mano tauta yra po sunkiu jungu, kurį mės, šalininkai liaudies (demokratai), ištempę visas savo jėgas, rupinamės numesti, kad laisvoje Rusijoje rusas ir lietuvis galėtų vienas-kitam į akis dirstelti drąsiai ir maloniai paduoti viens-kitam prietelišką ranką. Trokštu, linkiu ir darbuosiuos del Jusų ir visų gerovės ir šviesios ateities.“ Abiejų svečių kalbos buvo su dideliu įdomumu išklaustytos ir gausiu rankų plojmu priimtos. Iš tarpo klausytojų-darbininkų p. V. Barulis, pasiprašęs balso, dėkuoja ponam atstovam, kad teikėsi atlankyti darbininkus o ypač p. M. Yčui už pakeltą Dumoje klausymą panaikinti (arba palengvinti) užrubežinius pasportus, nes tai labiausiai apsunkina ir skriaudžia išėivius darbininkus.

Prašė kad rupintus Dumoje ir ragintų Lietuvoje tautiečius, kad įsteigtų kono--daugiausiai mokyklų, kad jos visiems būtų prieinamos, jei ne priverstinos, o tada ir išėivystė sumažės ir šalis neturės tiek skriaudos. Daugiausiai išėivių prasišalina nuo kariumenės. Nesišalintų lietuvių nuo jos, jei suprastų rusų kalbą, o jos negali išmokti be mokyklų. Nesišalintų nuo kariumenės, jeigu lietuvių ne gabentų toli nuo Tėvynės į svetimas šalis: Kaukazą, Sibirą, Finlandiją ir t.t.

Nesišalintų irgi, jei išsitarnavę turėtų kokius nors palengvinimus, gautų kokią nors vietą ar darbą. Šalinamos dabar nuo kariumenės, nės laiką tarnavimo laikoma už pragaišintą ir nės mažiausiai neatlyginamą.

„ Ne vienas-kitas, bet visi trokštame grįžti Tėvynen, bet, pragyvenus užrubežij 15-20 metų, vien už pasportą reikėtų užsimokėti iki 600 rub., o tiek skatiko ne kiekvienas gali sutaupinti: ne-pramokė jokio amato Lietuvoje, čion turime dirbti sunkiausiai ir pigiausiai darbus.

Malonėkite tad gerbiamieji Atstovai pakelti balsą Dumoje, kad ir amatų mokyklų būtų kuodau-giausiai, tada ir namie turėsime darbo užtektinai ir iškelevę svetur pelningesni surasime darbą ir galėsime grįžti Tėvynen su skatiku ir prityrimu.

Ačiu gerb. Atstovams, kad karštai ginatė reikalingumą Universitatės Vilniuje. Tegul mės, darbininkai, ir mūsų vaikai nelankysime jos, bet gerai suprantame, kad turėdami šviesius tautos vadovus greičiaus surasime kelius ir geresnę, laimingesnę ateitį.

Išreiškimui padėkos už suteiktą mums garbę, kad Jus, augšti svečiai, nepaniekinote mūsų darbininkų, atlankėte mus ir gyvu žodžiu sužadinate mūsų širdyse geresnės ateities viltį, malonėkite priimti nuo mus Lietuvos reikalams, ypač Tautos Namams dovanelę:

Nuo „Pašalpinės Draugijos šv. Kazimiero“	... £10 0
Nuo ko-operativiškos draugijos „Biruta“	... 3 0
Nuo „Blaivininkų Draugijos“	2 0
Nuo „Rutos“ doros ir apšvietos draugijos	... 1 10
	£16 10

Pavienių žmonių sumesta £7-10s iš jų žymiausia auką padarė p. J. Oželis £1 ir p. J. Senkus 10 šilingų. Viso labo suteikta dovanų Tėvynėi £24 (arti 230 rub.).

Po prakalbų buvo dar dainos ir tautiški šokiai. Lietuviai padarė didelį inspuđį ant pono Velichovo. Jis pirmą kartą dar matė lietuvius ir niekad nesitikėjęs, kad lietuviai teip kulturingi būtų, teip mokėtų ramiai laikytis laike prakalbų ir gražiai bovintis be klyksmo ir stumdymosi. Dideliai stebėjosi irgi, kad nedėlios dienų ir gana velam vakare nematė nė vieno lietuvių netik girtu, bet nės užsigėrusio. Ypač gi nustebo, kada jam išvertė p. V. Barulio kalbą, kaip tai žmogus darbininkas galėtų teip giliai suprasti savo ir savo tautos reikalus ir juos teip aiškiai iškloti.

P. B.

P. M. Yčas, Val. Dumos Atstovas, laikęs paskaitą London'e, tą kartą delei trukumo laiko į Škotiją neatvažiuos, kaip pranešė laišku į kun. Norbutą, bet ketina vėliau čia atsilankyti.

ŠKOTIJOS KATORGA.

Šiaur-Rytiniame Škotijos kampelyj, už 200 mylių nuo Glasgow'o, ant granitinių pamario uolų prisiglaudęs, randasi miestelis Peterhead, turis apie 14,000 gyventojų. Žmonės daugiausiai užsiima žvejonėmis, vasarą čia privažiuoja net iš Lietuvos ilgapeisių žydelių silkų pirktu: gabenama iš čia daug į Peterburgą, Rygą, Liepoją ir t.t. Gabenama iš čia irgi gražus granitas—akmuo, kurio čia randasi daug: net aptvaros, gyvenimai ir kitkas daroma iš granito, o Aberdeeną, (už kokių 60 mylių nuo Peterhead) tankiai vadinamas yra granitiniu miestu. Tečiaus Peterhead pragarsėjo ne savo žvejais, nės silkėmis, nės raudonu granitu, o tik kalėjimu, kur atliekama pakuta už sunksniuosius prasikaltimus. Tai savotiška katorga, Škotijos Sibiras, čia laikoma virš 400 prasikaltėlių, kurių daugumai grumojo mirties bausmė. Antra panaši vieta randasi tik Perth'e, už kokių 120 mylių į Pietų-Vakarų nuo Peterhead'o, užtai čia gabenama prasikaltėliai iš visos Škotijos. Mažiausia atbuvimui bausmė čia—tris metai. Retkarčiais ir lietuvių kalėjime randasi. Dabar jame terminuoja A. Kinderis, kuris praėjusią vasarą buvo nuteistas ant 10 metų. Pasigėrusių iki paskutinios lietuvių kompanija prie kazyrių susimušė, tulas girtuoklelis tapo užmuštas visai, kiti sužeisti. Išbėgiojus visiems, nuteista vienas A. K., kurs ir terminuoja dabar Peterhead'o kalėjime. 21 Balandžio teko jį atlankyti.

Atvažiavau į Peterheadą išvakaro ir nuvykau į kleboniją. Bažnytelė labai maža, nes parapijonų skaitlius irgi nedidelis. Klebonauja čia mandagus senas kanauninkas Thompson, kuris ir suteikė man vaišingumą. Jis užvieną yra ir kalėjimo kapelionių (randasi apie 100 katalikų), eina ten 5 kartus į savaitę, nedeliomis laiko tenai šv. Mišias. Pernakvojus kartu su kan. Thompson'u nuvykau į kalėjimą, esantį už kokios mylios (1½ viorsto) nuo miestelio. Augštu granito muru apvestas kalėjimas neišrodo taip blogai, kaip, pavyzdžiu, Kauno, iš

vidaus irgi visur švariai užlaikomas. Kambareliai areštantų maži, koks 1 sieksnis ilgio, 4 pėdos pločio ir 10 augščio, mažutis langas vos apšviečia, per tokį langą vos kumštį galėtum iškišti. Ypatingai sutaisyta lova, materacas drobulė, antklodė, kėdė, mažas stalėlis-tai ir viskas, veidrodžio areštantai pasigenda, o šukų nė nereikia, visad grina nukirpti. Nežiurint ant daugybės užraktų, sargybų, galežų, visgi bijoma pabėgimų, daug formalistikumų reikia atlikti, kol prie areštanto prileidžia. Šiaip jau žmonėms, giminėms ir pažįstamiems nevalia lankytis tankiau, vos į metus sykį, baigiantis gi savo laiką ir nepraskaitus kalėjime galima matyti šiek tiek tankiau, nuo 2 iki 3-jų ir net 4 kartų į metus. Tiek pat valia ir laiškų rašyti ar gauti. Žmogus čia labiau nuo svieto attrauktas, negu klištoriuje, turi pilnai ir visur prie kalėjimo parėdko taikintis. Užlaikoma areštantai čystai, bet valgyti nedaug gaunama: Dieną varoma prie darbo, bet darbai nėra labai sunkūs, nė ilgi: labiau areštantai kenčia iš nuobūdumo, gyvenimo vienuodumo, stokos draugystės, silpno valgio, šalčio. Pasilinksminimų — nėra, čia — vieta pakutos, verkti valia, giedoti, melsties, bet tik ne jokities. Lietuvis kartais ir padainuoja, bet tik ačiu tam, kad anglai negali dainavimo nuo giedojimo atskirti. A.K. dirba prie akmenų tašimo, darbą nelabai sunkų. Šiaip jau skaitomas už gerą, kantrų kalinį, užtai nevaržomas. Labai jis susirupinęs savo pačios likimu, šiaip jau apsirato. Žinoma, jog dabar gailisi pametęs „Blaivybės“ draugiją ir jau ketina neimti svaigalų nė į burną. Kad tai seniau būtų tą supratęs! Labai nudžiugo, kai dasigirdo, jog atvežiau pasiskaitymui knygu. Čia valia skaityti knygos, tečiaus laikraščiai ginami. Pasikalbėjimui duota apie 1 valanda laiko, bet tik del kunigo, o šiaip jau lankytojams nuo 15 iki 30 min. ir tai tik per krotus.

Nelinksmi vieta. Sunku ir abejoti, kad tarpe tų 400 nelaimingųjų randasi žmonių ir visai nekaltų ir mažai kaltų, kuriuos Dievas išteisis, nors žmonės nuteisė.

Kun. J. Norbutas.

LIETUVIAI ŠKOTIJOJ.

II.—STEVENSTON.

(PABAIGA.)

Stevenston'e dabar gyvuoja dvi draugijai: šv. Kazimiero parapijinės ir „Blaivybės“ skyriai. Seniau dar čia buvo pranykusios jau (išemant Glasgow'ą) kitą kartą didelios „Sviesos Draugijos“ skyrius. Beto dar buvo ir kriautuvė lietuvių, dabar nusigyveno ir tapo uždaryta. Kun. Norbutas iš kelių atvėjų mėgino čia sudaryti „Pašalpos“ kuopą, bet tas nepasisekė. Paraginus kun. Kemėšiu susidarė „Blaivybės“ kuopa, kuri tebgyvuoja, kartais geriausiai, kartais silpniau. Apskritai tariant, blaivininkai visur randa nemažai priešų, toks jau žmonių prigimimas: geriau aš turi gerti ir tu. Čia randasi nemažai ir tokių, ką nevaikštinėja išpažinties. Tokie

kunigui kalėdojant stengiasipabėgti. Vienas nabagas, nespėjęs pasprusti savo laiku, kunigui beinant į stubą iš baimės išoko į indų šiepą ir tenai išstupėjo pasislėpęs, kol kunigas išėjo. Jo žmona betgi kunigui pasakė, kad vyras nesąs namie...Kitas pasisakė neinas išpažinties delto, kad jam koks tenai klebonas Lietuvoj be dokumentų nenorėjęs duoti šliubo, pasakęs, kad Škotijoje gyvenę tik paleistuviai ir žmogžudžiai... Apsileidimą savo norėdami padengti pasinaudoja kad ir dar kvailesne priežaščia. Laikraščių čia nedaug skaitoma, dar „Iš. Dr.“ išeidavo čia nuo 12 iki 20 ex. kiti-gi laikraščiai nė tuo pasigirti negali.

MARGUMYNAI.

Prieškatalikiškieji lietuvių laikraščiai atkartoję „Christian World'o“ paleistą paskalą apie tulą apgavikę Johanną Jerosse, buk ji buvusi konvente Fiume, ten, vienuolių primokinta apgaudinėti, apsiskelbusi stebuklinga penkių Išganytojaus Ronų (Žaiždų) nešiotija, suvilijusi daug žmonių, rinkusi pinigų pasidalinimui su klištorium, radus dvasiškijos pritarimą, pačio Leibacho (Austrijoj) vyskupo paliudijimą, antgalo teismo pasmerkta už prigaudinėjimą. Gi vargiai panorės atkartoti Austrijos ir Anglijos laikraščių neteisingos paskalos atšaukimą. Tikrai buvo taip: minėtai stebukladarei pradėjus skelbti nesąmones-dvasiškią stojo prieš ją, vyskupas netik paliudijimo nedavė, bet pasiuntė gydytoją ją patyrti, o tas gydytojas pripažino Johanną už nepilnaprotę, isterišką ligonę. Kunigai netik neragino žmones eiti pas jos su aukomis, bet ir iš sakyklos gynė, o jei žmonės ėjo — tai tik tamsesnieji, kurie kunigui mažiau tiki, neg apgavikams. Tokių nestinga niekur. Yra ir Škotijoje lietuvių, ką tiki burtams, bet tai nereikia, kad kunigai lieptų tikėti: kvailių skaitlius-be galo. Katalikų priešams gera bilkokia žinia, kad ir pramanyta, jei tik ji pažemina tikėjimą ir jo skelbėjus.

Cicilikaujas „Pirmyn“ (ne Škotijos duonkepis, o tik Amerikos sąvaitraštis) savo N 16 pavadino kun. Kemėšį gizeliu. Tečiaus tas pavadinimas nepažemins kun. Kemėšio, kurs visad ir pasiliks kun. Kemėšiu. Panašiai irgi vardas „Pirmyn“ iš paprasčiausio viežio nepadarys pažangaus laikraščio, jis visad paliks viežiu...o jei ir manys žengias „pirmyn“, tai tik delto, kad akys jo ne tame gale...

Sulyg Amerikos „Ateities“ (13) tulas „socialistų“ dievaitis Perkunas (mat toks jo vardas) per prakalbą viešai raginęs „socialistus“ mokinties nuo...laukinių arklių ir avių... Naudingas, bet naujas patarimas. Ir mums rodos, kad kart-kartėmis praverstų „socializmo“ platintojams etikos ir padarumo pasimokinti kad ir pas viršminėtus profesorius...

Tuli ištikimesnieji ir uolesnieji „socialistai“ patarimą Perkuno jau seniai į gyvenimą įvykdė, pakviez-

dami sauketurkojus profesorius. Pavizdžiu vienas Škotijos „socialistų“ kalbėtojas savo prakalboj (Stoneyburn'e Linlithgowshire) vartojo metodus žinomos lapausės, užsipuldamas ant seniai nesančio Škotijoje kun. Kemėšio. Amerikos „Keleivis“ klausosi pamokslų kaž kokio „kun. asilo“, ten pat mokina „šventakupris“ (tur but ypatinga, nepatėmyta mokslinčiaus Bremono, kupranugarų rušis). Dar viename „socialistų“ laikraštyje teko matyti ir „kun. avino“ išvadžiojimus. Verti „socializmo“ mokytojai!

Skaitytojams paliekame spręsti, kur mokinosi etikos Škotijos „R-nis“—Gana paimti N. 8, o tenai rasi visą skolintą iš „Šakės“ žodyną. „Iš. Draugas“ į panašų stylių tegali atsakyti tylą, nes panašų žodžių vartojimo „semenarijoj nemokino“, sulyg paties „R-nio“ išsireiškimo Ne ką galima pagelbėti ir Carfino korespondentui, kurs turi paprotį klausytis prakalbų ne ausimis, ir savo truputi siauroką protą, lyg netikrą piningą, stengiasi iškišti už kun. Norbuto, savo svajones vadina kun. Norbuto nuomonėmis. Saldžiai besapnuojant jam pasigirdo, kad kun. Norbutas net išgyręs... „Keleivį“. Na, pasapnuoti valia, tik reikėtų visad pasakyti, kad tai buvo sapnas, saldus sapnas!...

Censor.

SMULKIOS ZINIOS.

Prieš du metus Škotijoje ir Anglijoj buvo kilęs didžiausias angliakasių streikas, kurs po kelių sąvaidžių vienok pasibaigė darbininkų pralaimėjimu; aplamai emant streikeriai daugiau nustojo, neg pelnijo, nė visuomenės, nė kasyklų savininkų negalėjo priversti žymiai pagerinti darbo sąlygų. Tas atsitiko delto, kad streikas apėmė labiausiai tik angliakasių, sustabdė anglių kasimą, bet nesustabdė anglių gavimą; tai yra kad ir brangiau mokant, visgi galima buvo anglių gauti, todėl ir kasyklų savininkai ir fabrikantai galėjo taip ilgai streikeriams atsispirti, o turtingesnioji visuomenė mažai streiko laikus atjautė. Jei nebutų galima buvę per streiką nė už piningus anglių gauti, streikininkams būtų nusileista į kelias dienas. Dabar Miners Federation užmanė sudaryti sutartį-sąjungą su gelžkelio ir transport'o darbininkais, kad, kilus streikui, gelžkelių darbininkai anglių negabentų visai, o coal portoriai nedastatinėtų į namus. Vadinasi kilus streikui visi liktus visai be anglių. Tam dalykui apsvarstyti 22 Bal. Londonė buvo tų trijų organizacijų atstovų suvažiavimas, pripažinęs sutartį už pageidaujama.

Miners' Federation turi 700,000, Transport Workers' Federation 500,000, National Union of Railwaymen 300,000, smulkesnios organizacijos, žadančios sutartyje dalyvauti, apie 500,000 narių, išviso apie 2,000,000 žmonių. Tai nemaža galybė.

17 Balandžio New York'e kilo gaisras, kuriame žuvo 14 žmonių.

Anglų karalius Jurgis aplankė Prancuzija. Prancuzai sutiko jį labai iškilmingai.

Kijev'as — miestas garsus iš senovės, dar labiau pragarsėjo žydo Beilio liarmu. Dabar tenai nemažai pagarsėjo tulo jenerolo sunus, kurs sugebėjo pabaigti...mergaičių gimnaziją. Žinoma, jog gimnazijoje buvo skaitomas už mergaitę.

19 Bal. arti Paryžiaus buvo išmėginimas oro lakstytuvų. Vienas lakunas norėjo pralenkti kitą pralėkdamas per viršų, bet neaprovavus augščio lakstytuvu susikulė ir abudu nupuolė žemen. Beto kilo gaisras, sunaikinęs viską. Vieno lakstytuvo lakunas Deroye ir jo pasažierius Deblin sudegė visai iki smerčio, o kito lakstytuvo žmonės sunkiai sužeista. Nepirmas tai ore sušidaužimas, o kai oru lakstimas prasiplatins—panašus atsitikimai paliks kasdieniniais, kaip sudužimas traukinių, motor-vežimų, laivų ir t.t.

Anglų laivyno ministeris Churchill važiavo per greitai automobiliu ir tapo sustabdytas policijos. Negelbėjo vežėjo šauksmas, kad tai toks augštas ponas, sustatyta protokolas ir ministeris gavo užsimokėti 40 š bausmės ir teismo išlaidas.

Suv. Am. Valstijos antgalo įsikisio į Meksikos reikalus. Mat tenai prezidentu išrinkta Huerta, kurio Suv. Am. Valst. nenori pripažinti. Patis meksikonai nevisi nori Huertos, ten nuolat ėjo maištai, sukelti visokių „generolų“. Kentėjo nuo betvarkės visi, labiausiai Amerikos Suv. Valtstijų pininguočiai. Antgalo nesulaukdamas tvarkos Suv. Val. pradėjo karą-su Meksiko. Tiesa, jog skelbiamas karas vien prieš Huertą, bet faktiškai jo negalima užgauti, neužgavus Meksikos. 21 Bal. Suvien. Val. admirolas Fletcher su karo laivais užpuolė Vera-Cruz, didoką Meksikos uostą ir užgriebė pirmiausiai maito namus, paskiaus visą miestą. Šuviais iš armotų sugriauta keli namai. Užmušta apie 200 meksikonų, mėginusių pasipriešinti. Amerikonų žuvo 11 žmonių užmūstų ir daug sužeistų. Tas žigis labai įpykino meksikonus, kurie pasirijo kariauti su Suv. Valst. iki paskutiniosios. Gan įstabus dalykas, bet, rodos, meksikonų tarpe, pasirodžius bendram pavojui, pranyko vidujiniai sumaiščiai, kits-kitam priešingos partijos mano susijungti ir paskelbti bendrą karą Suvienitoms Valtstijoms. Jau panašiai išsireiškė ir „generolas“ Villa, ir Carranza ir kiti maištininkai. Jei jie tikrai susijungtų prieš Suv. Valtstijas, tai toms gal prisieitų pasigailėti savo žingsnio į Meksiką. Palyginus priešų kariūmenės pasirodo abėjų pusių esančios visai menkos, bet ginties visad lengviau, negu užpuldinėti.

Pastaruju laiku vienok pradėta tarties su Meksiko apie trečiųjų teismą, tad gal karas ir užsibaigs.

Išdykęs anglų vaikas privertė didelių akmenų ant bėgių, kuriais turėjo eiti traukinys iš Leeds į Londoną. Laimei express-traukinys pavėlavo ant 5 minučių, o akmenys tuo tarpu pastebėta. Kitaip daug žmonių būtų žuvę, nes traukinys, bėgęs apie 60 mylių į valandą (virš 90 viorštų) be abėjų būtų nušokęs nuo bėgių ir sudužęs puldamas į akmeninį tiltą. Ubago paršūkai netaip padykę, kaip anglų vaikai.

Coloradoj (Amerikoje) tebsitėsia streikiai. Prasidėjo sumišimai, nes straikėriai apsiginklavo prieš miliciją. Kelios kasyklos padegta. 20 Bal. kilo su kariūmene, formalis mušis kurs tęsėsi apie 14 val. Daug straikėrių užmušta, keli iš milicijos sužeista.

Lenkijoje prasiplatino žmogžudžių gaujos. Jie taip įkirė visiems ir taip daug žmonių apiplėšė ir užmušė, kad sujudino prieš save patį Petrokovo gubernatorių Jačevskį. Šis ypatingai su buriu policijos leidosi įieškoti rubauninko Danelio, praminto margu velniu. Po dviejų dienų gubernatorių gavo grįžti plėšiko nesuėmęs. Dabar jis išsiuntė šimtą kazokų padaryti visur oblavas. Vargiai iš to pasidžiaugs vietos gyventojai... Danelius bausis, bet ir kazokai ne aniola!...

Felling-on-Tyne (Anglijoje) kasykloj prasimušė vanduo, labai išgąsdinęs angliakasių. Tečiaus darbininkai spėjo pabėgti, išskiriant vieną, kurs tur but žuvo vandenyje.

Marių plėšikai, piratai, dar neišnyko visi ant žemės. Jie dar randasi Kinnose. 28 Bal. Britanijos garlaivis „Taion“ arti miesto Hong-Kong tapo užpultas naktį ir padegtas. Žmogžudžiai išiveržė į laivą, tečiaus garlaivio žmonės gynėsi drąsiai, plėšikai gavo pasitraukti. Laivas sudėgė beveik visas. Kiti garlaiviai nuo jo išgelbėjo 158 žmones, tečiaus nuo ugnies ir susiremime su žmogžudžiais žuvo 180 žmonių, daugiausiai kiniečių. Tarpe užmūstų ir sužeistų atrasta ir keli plėšikai. Laivas „Taion“ jau trečią kartą nuo piratų nukentėjo.

Fordo motorų dirbtuvė buvo gausiai apdovanojusi savo darbininkus, už ką nuo taip vadinamų darbininkų užtarytojų, mūsų „socialistų“ pelnijo papeikimą. Dabar ta pati kompanija nutarė apdovanoti ir Britanijos darbininkus. Mat Fordo motorų dirbtuvė randasi irgi Manchester'j, kur dirba arti 1500 darbininkų. Dovanai paskirta £50,000 (arti 1/2 milijono rublių) kurie pinigai bus išdalinti tais metais prie sąvaitinio mokesčio. Kitais metais bus irgi skiriama. Darbininkas virš 22 metų amžiaus, ne girtuoklis ir ne paleistuvis gaus mažiausiai £3 per savaitę, jaunesnioji irgi gaus didesnes algas, negu ema dabar. Apskritai tarant algas mažiau uždirbančių žymiau bus pakeltos, nebus daroma skyrius, ar darbininkas dirba dirbtuvėje, ar kontoroj prie rokundų. Darbo laikas sutrumpinama 2 valandom į savaitę nenumušant mokesčio, užlaimas gydytojas, įvedami pagerinimai darbo sąlygų. Motorų betgi kainos nepakils, net pažemės, kaip tik bus galima. Darbininkai be priežasties nuo darbo nebus varomi, naujų kol kas tečiaus nepriimama.

Gudijoje užmanyta visa eilė naujų monopolijų. Iki šiol tebuvo degtinės monopolija, dabar užmanyta duonos (grūdų), tabokos ir apsidraudimų. Jei tas įvyktų—degtinė, grūdai ir taboka, tebutų perkama ir pardavinėjama per valžios rankas, apdraudimo (strachovija) draugijos irgi pereitų į valžios rankas. Daug dabartinių perkupčių žlugtų, bėt žmonėms gal ir ant gero tas išeitų.

Catholic Times (1914, 24 Apr) rašo, kad tulas turtuolis J. Soporovski palikęs £22,500—už pervežimą ant kapų savo kuno oru, ant aeroplano. Lakunas Popovas (Russijoje) per tą uždirbęs visą piningų krūvą, o kuną pervežęs į 15 minučių. Geidžiančių „rymoridiko“ yra nemažai tarpe piniguočių.

Žasinas lėkdamas sutiko burių žasų. „Sveikas, šimtelis žasų!“ pasveikino jis buri. O žasys atsakė: „Pridėk dar tiek, ketvirtą dalį tiek ir patsai prisidėk-tai ir bus šimtas.

Kiek buvo žasų burelyj? Marių Baubas. Gerai išrišusiųjų vardus pagarsin „Iš. Dr.“... Red.

29 Pal. New River Company (W Virginia Suv. Vals. Amerikos) kasykloj sprogo gazai. Daug darbininkų angliakasių žuvo. Ištraukta 4 negyvi ir 59 sunkiai apdegusieji žmonės, iš jų kai kurie mirtinai. Kasyklose dar liko užgriuvusių 203 žmonės. Vilties juos išgelbėti nera. Beabėjo jie arba jau žuvo, ar turės žūti pirmiau, negu pagelba galės prieiti. Tarpe tu virš 210 žuvusių beabėjo randasi nė vienas lietuvis. Tečiaus apie tą tegalėsim placiau sužinoti iš Amerikos lietuviškų laikraščių. Virginijos kasyklose dirba daug lietuvių.

Del airų home rule (savyvaldos) ginčai anglijos parlamente tebsitėsia. Ulsteriečiai-savanoriai apsiginklavo ir užėmė visas svarbesnes Ulsterj vietas. Jie žada ginklus pakelti prieš anglų valdžią. Bet Ulsterio vadai tebsėdi ramiai parlamente, niekas jų neareštuoja. Kad tai Russijoje taip kas elgtus!...

Išėjo iš spaudos atskiroj knygutėje „PASKUTINIOJI 'TITANIC'O' KELIONĖ.“ „Išeivių Draugo“ išleidimas. Galima gauti pas Kun. J. Norbuto, Mossend, Lanarkshire. KAINA BE PRISIUNTIMO, 1d. Su prisiuntimu 1½d.

Is seno darbininko atminimu.

Pradžia.—Jonas Puspadis, papasakojęs apie savo jaunystę ir kaip is pažino savo žmoną, Marytę, aprašęs jos tėvus ir savo draugą Kazį, tęsia toliau

X.—IRŠA IŠPIRŠO.

Alkanam rupi duona. Amerikos sapnai atėmė man ramumą: juo daugiau aš stengiaus svajones apie tolimą aukso šalį pamesti, tuo labiau jos mane persekiojo. Galutinai aš jau apie kitką nē mąstyti negalėjau, net Marytės malonus paveikslėlis širdy nublanko, aptemo, paliko mažiau artimu.

Viskas mane rodos stumte stumė iš tėvynės.

Kartą prisipylęs maišus pabirų nuvažiauvau į melnyčią: ir patiems norėjosi šviežios, baltos duonelės, ir kiaulaitės žvėgė papradų. Tuo laiku grūdų gana pas kiekvieno, tai ir melnyčioj buvo privažiavusių daug žmonių. Man geroką valandelę prisiėjo palaukti. Tai aš nusikinkiau arklius, uždėjau jiems po abraką, o ir patsai savęs nepamiršau: sėdaus griaužti kietą suri.

Man taip besidarbuojant priejo melninkas Irša ir mandagiai užkalbino. Išikalbėjęs gerokai aš, žinoma, neiškenčiau nepasisakęs to, kas mane labiau vargino, išreiškiau jam, jog nelabai norėčiau į kariūmenę eiti. Irša pakratė savo žilą barzdą, perbraukė per ją ranka ir pratarė: „Uj, Jonai, kokia tau divnas, kam tau į tą vaiską eit? Nu, aš klausiu, kam tau eit? Tegul mano neprieteliai į jam eina! Ar tau negali pasitroukt?“ Aš jam atsakiau, kad nekur šmogus dingisi, ateis paviestkas-tai ir verkdamas turėsi eiti, bet melninkas tik nusišpovė su panieka.—„Kam tau tas paviestkas? Uj, Jonai, Jonai, ar tau negali į Ameriką važiuot?

Tokiam vyrukui tenai tai tik cimes valgyti ir piningus kriauti—Aš svyrudamas atsakiau, kad Amerika-labai toli, kelionėje ir piningų daug reikia, ir siena kareiviais nustatyta, ir marės gilios ir nežinomas svietas. Bet Iršos tas nepertikrino.—„Phe! didelis čia daiktas! Žinoma, piningai-tai visur reikalingi. Be jų į Ameriką nenukeliausi. Ale ir tavo tėvas ne bimbilas, kas jam znočija sutaisyti 100 ar du. Kad jam parduotų porą karvių ir kumelką-nenubėdėnėtų, o sunui nereiktų į vaiską eiti. Aš žydėlis bėdnas, o ar mano sunus ein į vaiską? Kad aš taip sveikas bučiau, kaip visus tris išleidau į Ameriką. Ar tai pirmą sykį?“ Man Iršos kalba labai patiko, nelyginant, kaip tam šunui botagas, aš jam net prisipažinau, kad jau seniai apie Ameriką galvoju, kad tai mano paslėpta svajonė, kad vien bijaus perškadų. Irša pamastė valandelę, paskiaus-gi už mažas magaryčias, javų saujelę, ar kiaušinelį kelius desėtkus, pasižadėjo visas tas perškadas prašalinti: ir su mano tėvais pakalbėti, ir, reikalui prisiejęs, nuo jų kumelką ar karves atpirkti, ir surasti man furmanką, kuri nuvežtų prie rubežiaus, ir pasamdyti vadovą, kurs per sieną pervestų, ir net gauti šipkartę. Aš po ilgo svyravimo atsakiau, kad, aplinkybėms gerai susidėjus, gal ir surizikuočiau važiuoti, o melninkas ilgai dar man pasakojo apie svetimų šalių pyragus, gyvenimo patogumus ir t.t.

Bemalant aš vieną akį turėjau išmeigęs į kasę su miltais, kad

kartais apsukrus žydėlis nenusemtų geresnių, o jų vieton nedamaisytų uodmilčių, kita gi norėjau pasiekti neišmieruotą tolumą, o mintyjų dunksejo klauimas: kur už kelių mėnesių busiu, ar vaiske kašavaru miltus malsiu, ar tolimoj Amerikoje kaliošuotas-batuotas vaikštinesiu?...
Sugrįžęs namuon aš pasisakiau tėvams, ką nuo maliunininko girdėjau. Jie šiek-tiek nusiminė, matuše net ašaruoti pradėjo, o tėvas ilgai nesurado ką sakyti. Antgalo liudnai pratarė. „Kaip sau nori, suneli, esi jau nemažas, gali apie save pagalvoti, jei jau tikrai nori į Ameriką kelianti. Su piningais tai, žinoma, bėda, kur čia juos, sukrapštysi?... Javai pigus, — ruduo arti, gyvulių nedaug, o žiemai nē jų niekas pirkti nenori, sunkus laikai!“ Aš pabučiavau tėvui ir motynai ranką, pasižadėjau tuoj uždirbęs iš Amerikos atgal prisiunsti su magaryčiomis, padėti jiems aplopyti grįčią o ir jaunesnį brolių į mokslus išleisti. „Et, vaikeli, atsakė tėvas, nenorim mės Amerikos aukso, kad tik tau pačiam jo užtektų! Jaunas esi dar, tai kai prisipainios koki maskalka, užmirši savo tėvus ir dar gali atskalunu koku liktis.“

Antgalo sutarta buvo dar kol kas niekam nieko nesakyti, bet patyliais rengties į kelionę. Tėvas turėjo parupinti piningų, mama-gi aptaisyti, prisiuti baltinių ir t.t. Kitkas palikta Iršai.

Aš liuosiau atsikviepiau Vadinasi jau nuspręstą, važiuoju į Ameriką! Lyg koks akmuo, sunkiaislegias man krutinę, nusirito, linksniau pradėjau į pasaulį žiurėti. Tą pačią dieną nurašiau laišką į Praną Šimkų, kad lauktų manęs greitai atvažiuojant. Mano linksmą upą gadino šiek-tiek prisiminimas Marytės. Kaip ji, varkšė, sutiks naujieną? Ar atjaus visai, gal tik pasidžiaugs nusikračius? Bet ko jai būtų džiaugties? Ar aš jai ką blogo padariau? Taip tai taip, džiaugties tai jai nebutų ko, vienok ir verkti ji neturėtų priežasties....

Porą dienų svyravau, antgalo neišturėjau ilgiau paslapties, nusprėdžiau pasisakyti apie savo užmanymus ir Marytei, ir jos tėvams Atlikęs savodarbus, pasisakėstėvams buk kaimynai prašų manęs parašyti jiems laišką, aš pasiskubinau gerai man pažįstamais takais. Žingsniuodamas mažiau sau, kaip tą naujieną priims Marytė.

LAIŠKAS Į REDAKCIJĄ.

Aš, Jurgis Kučinskas, 37, Forth Street, Newtongrange, prigulėjau prie socialistų pašalpinės draugijos, kada gi susirgau ir išsirgau per 7 (ar 3-neaiškiai rašyta) mėnesius—pašalpos negavau nė peno. Galiu prirodyti tą su liudytojais.

J. Kučinskas.

(Red. pr. Mēs nežinome, kokios delei priežasties J.K. negauta pašalpa, tai ir paliekame viską jo atsakomybei. Laišką turėjome šiek tiek sutrumpinti ir išmesti stipresnius žodžius. „Išeivių Draugas“ niekad nevartoja socialistiškos „gražbylės“.)

KORESPONDENCIJOS.

Bellshill (Lanarkshire). — Neseniai čia pabėgo vyras, palikdamas savo moterį su vaikais. Narys.

Blantyre (Lanarkshire). — 25 Bal. per „socialistų“ vakarelį tulas A. S. susipešė su kitu įkaušusiu lietuviu, už ką tapo patupdytas į kalėjimą. Nereta naujiena. P. D.

Burnbank (Lanarkshire). — 17 Bal. buvo čia „Blaivybės“ parengtas vakarelis. Iš Carfino atvykę artistai-geležiai atvaidino „Mindaugį.“ Rubai ir dekoracijos pritaikinta prie lošio, nors tas nemažai turėjo priekioti. Artistai savo roles atliko gan gerai, ypač atsižimėjo Mindaugio motyna, atvaidinusi savo rolę gyvai ir naturalistiškai. Pasižymėjo irgi Mindaugis, kryžio kas ir t.t. Žmonių prisirinko labai daug, tik gaila, kad buvo ir igėrusių, kurie ardė tvarką, laike lošio šukavo, net buvo pradėję dainuoti. Žinoma papratusiems po karčemas tik trinties sunku užsilaikyti tvarkiai. Tečiaus ir tai didelė pažanga, seniau pas mūsų vakareliuose dar mažiau dabota tvarkos. Burnbank'o senis.

Burnbank (Lanarkshire). — Neseniai čia karčemoj kilo lietuvių muštynės, vienas peršovė kitam žandą. Prie „Blaivybės“ prigulėti mažai kas nori, verčiau karčemoje kaktas sau daužyties.

Burnbank — 25 Bal. 3 vyrai ir moteris gėrė karčemoj, begerdami susipešė, A. Bobinukas paršovė Ambrozaičiui žandą. A. B. nugabentas tapo į kalėjimą, o Am. į lignonbutį. P. D.

Manchester. — Kun. Foltin antgalo irgi nepanorėjo ilgiau atsilikti platinime blaivybės. Pirmą blaivybės linkon žingsnį daro ne per greitumą, bet rimtai apsvačius: 9 ilgus metus laukė, o antgalo dabar, Velykų panedėlyj, prie Šv. Kazimiero bažnyčios klubo uždraudė pardavinėti svaiginančių gėrimus. Su kunigo nuomone beveik visi klubo nariai nenorėjo sutikti. Sulyg narių nuomonės, be pardavinėjimo svaiginančių gėrimų negalima esą surinkti sergantiems nariams pašalpų, tai reikia iš gėrimo rinkti ir kitus šelpti. Per daug užimtų vietos aprašymas visų per tuos 9 metus klubo prietikių. Prakalboj kunigas privedė daug paveikslų iš klubo praecities. Tarpė prietikių buvo ir toks atsitikimas, kad klubo padlaga buvo aplieta vieno lietuviu krauju per peštynės su buteliais. Buvo ir tokių žmonių, ką, bijodami peštynių, nė į bažnyčią nėjo. Tula subatvakarį beklaušant kunigui išpažinties bažnyčioj, klube kilo tokios peštynės, kad kunigas gavo paliovės spaviedoti eiti varinėti iš klubo girtuoklius. Tečiaus kunigui grįžus į bažnyčią-grįžo ir girtuokliai į klubą ir tėsė liarmą toliau. Tulas žmogus, atvažiavęs iš kitur Manchesterin atlikti Velykinės, likosi nuvestas pažinstamų į klubą, gėrimu šelpti sergančius tos istaigos narius. Gėrė prie klubo jis tuo tikslu dvi nakti, antgalo grįžo namuon be išpažinties. Gi kiek suduose Manchesterio buvo delei to klubo visokių bylų (provų)—sunku butų ir išskaityti. Kiek po namus buvo verksmo, kiek dėl pavelijimo klube

gerti keiksmų ant kunigo teko girdėti—nė ant jaučio skuros netilptų!

Taigi jau seniai buvo laikas atsižvelgti į 900 ar 1000 parapijonų, o nė į keliasdešimt klubo šanarių, ką kovojo už svaiginančių gėrimų pardavinėjimą. Ačiu Dievui ir uždraudus svaiginančių gėrimų pardavinėjimą prie klubo atliko šiek tiek narių.

Mės, lietuviai Manchester'io, ką per 9 metus nenoriai ėjome bažnyčion, dėl papiktinimo, skleidžiamojo iš esančio po bažnyčios klubo, ką ir be išpažinties kartais palikdavome, už uždraudimą pardavinėjimo klube svaiginančių gėrimų savo klebonui širdingai dėkavojame ir tikim, kad prie seno bažnytinio klubo greitu laiku prisidės daugybė jėgų, blaivių lietuvių. Nuo 20d. Bal. svaiginantieji gėrimai pašalinta, nors atsimetė nuo klubo apie 40 narių.

Mės norėtumėm, kad „Išėivių Draugas“ tankiau rašytų apie girtuokliavimo pasekmes, nes jos pasibaisėtinos.

Kitų laikraščių redakcijos prasome siuntinėti mums kol kas laikrascius, kadangi mėš likom neturtingi iš priežasties pasitraukimo anu narių. Adresas laikraščiams ir knygoms: REV. A. FOLTIN, St. Casimir's Church, Philling Street, Rochdale Road, Manchester, England Klubo sanarys.

[Bravo! Noriai siunsiom po kelius „Iš. Draugo“ exempliorius. Laikas naikinti lietuvių klubuose svaigalus. Be jų, tokių klubų, gyventi galima, net verčiau jokio klubo neturėti, negu karčema. Nagi ir Londoniečiai, ar panorėsit atsilikti?—Red.]

Mossend. — 19 B. po pamaldų buvome susirinkę į Blaivybės-Skaityklos salę. Kun Norbutas paaikino parapijinės dr. stovį, irgi apie ketinantį greitai atvažiuoti kitą kunigą. Prakalboje pasakė neapleisias savo vietos, nežūrint į jokus kad ir geresnių vietų pasiulijimus, apskritai tariant, neišvažiuosias, kol savo vieton negausias kito kunigo, kurs galėtų ir bažnytini, ir socialjį darbą varyti. Paskiaus perskaityta iš „Išėivių Draugo“ „Titanic'o kelionė“, kuritaip publikai patiko, kad tuoj išimta knygutės 40 exempliorių, nors žmonių nebuvo daug. Labai patiko ir „Seno Darbininko atminimai.“ Narys.

Mossend. — 20 Balandžio klebonioj buvo Parapijinio Centro komiteto posėdis. Pertikrinta Dr. rokundai, kun. Norbutas pranešė, kad į Glasgow'ą kun. Šveistris žadąs jau už 2-jų sąvaičių pributi, kad jam kelionei jau išsiunsta £15. Pakelta klausimas, kur lietuvių kunigui apsigyventi, bet pavesta tas dalykas išaiškinti Glasgow'o Centro komiteto nariams ir kolektoriams. Kalbėta irgi apie reikalingumą praplėsti veikimą ir organizaciją, „Labdaringsos Draugijos.“ Komitetninkas.

Mossend. — 24 Bal. Skaityklos Draugija turėjo didelį vakarą su šokiais. Tą kartą vakaro tvarka nebuvo pavyzdinga, nes išleista daug girtų, jų tarpe buvo ir „Skaityklos“ narių. Kai kuriuos girtuoklius prisidėjo net su policijos pagelba varyti. Yra žmonių, ką vienos pėtnyčios blaiviai negali praleisti. Narys.

Shotts (Lanarkshire). — 24 Bal. atlošta čia „Sugriuvęs gyvenimas. Ypač vaizdžiai atliko savo

roles ubagas, Jonas, girtuoklis ir t.t. Publikos buvo daug, bet užsilaikė ji gan tvarkiai, jei neskaityti kelių neaprašytų girtuoklių, kurie ir čia išleista, ir įtraukusių pusbernių, ką rėkavo retkarčiais pakampiais. Apskritai emant pas mūsų nestinga tokių, ką elgiasi visai nepadoriai. Tokių nevertėtų į salę leisti, o ypač su jais šokti. Toks ir šokdamas neiškenčia nežvengęs, tartum koks keturkojis, o kartais gali ir „dresė“ panai apventi. Šiaip jau dauguma dailiai pasilinksmo. 26 Bal. susirinko į „Blaivybės“ salę, čia kun. Norbutas ši-tą paskaitė ir paragino prisidėti prie „Blaivybės“ Prisdėjo 7 nariai, keli užsirašė „Iš. Draugą.“ Korespondentas.

Stoneyburn (Linlithgowshire). — Einant iš teatro „socialistų“ sekretorius susilojo su kitais lietuviams. Pavartota iš abėjų pusių bjaurus žodžiai, tik „socialistas“ padavė į teismą, paėmęs advokatą. Pora prigazdintų advokato lietuvių užsimokėjo po £1—o dabar „socialistai“ giriasi buvę teisus. Linksmapadis.

Nežinome, ar pritinka „socialistams“ vartoti bjaurius žodžius, bet jų tame laikraščiui mokina. Bet doriems lietuviams, o ypač katalikams, jokiam atsitikime bjaurius žodžius vartoti nepritinka. Todėl nė anų lietuvių pagirti negalim.—Red.

Viewpark (Lanarkshire). — Dar 1911 čia susitvėrė, paraginus kun. Vasiliauskiui, Katalikų Skaitykla. Narių turi nedaug, bet visgi išgali laikyti savo nedidelę skaityklelę-knygynelį. Buvęs dr. sekretorius J. B. nusuko dr. 6/5, už ką tapo pašalintas. Dabar jis prisidėjo prie „šmidės“ (kalvė—taip vadinama socialistų skaitykla, kadangi laikosi senojo kalvėj—Red.). Girtuoklių čia irgi netruksta, per Velykas bent tris tupėjo kalėjime. K. Kerevičius.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

Craigneuk. Bl Mylėtoju. Tą kartą verčiau nedėti, gal minėtas žmogus vėl pasitaisys. Meldžiame daugiau žinių

Carfin Blaivininkui Tą kartą netilps del stokos vietos.

Glasgow. — Jaunam anarchistui Netinka, nes negalima suprasti, ką norėta pasakyti. „Iš. Dr. u“ Tamsta perjaunas, reikia pasimokinti liogikos ir nuoseklumo išvadžiojimuose, nekalbant apie kitus mokslus. Jei kas save vadina kataliku-tai dar nereiškia, kad jis juo yra. Mės, pavizdžiu, netikim, kad Tamsta butum anarchistu, nors save vadini taip. „Keleivio“ asilas pasivadino save kunigu, o visgi tepasilieka „susipratusių...asilu.“ Tamstos žadėta daugiau rašyti: dovanokit, ir taip per daug. Verčiau visad kad ir mažai, bil gerai.

Shotts. — Eilių netalpiname, jei bent jos batų nepaprastos vertės.

A. S., Bellshill. Tilpo p. Nario korespondencija apie tą patį.

Blantyre. — Pasirinkti sau kita slapyvardę. „Išėivis“ — seniai vartojamas kito „Iš. Dr.“ darbininko, autoriaus „Titanic'o Kelionės“ ir t.t.

PAJIEŠKAU SAVO BROLIO

Jono Kilno gyvenusio Amerikoje 15 metų, 8 metai, kaip aš nuo jo laiškų gavau Seniau dirbo Morrison & Co. Mines. Atsišaukti ant adreso:

Mr Juozas Kilno, 2 Adelphi Street, S.S. Glasgow, Scotland.

Maineriai! Apsergėkite savo kelius devėdami

MacFarlane's **KELENŲ APSAUGOTOJUS,** KAINA 5s. 6d. ir 6s. 6d. Už prisiuntimą-gaunant. Gali gauti vien tik as **D. MACFARLANE'O,** Šorininko, skurinių daiktų dirbėjo 17 Hamilton Road, BELLSHILL, LANARKSHIRE. (Padirbdinta labai stipriai, sunkiam darbu.)

8 Gegužio (Mojaus) „Blaivybės“ Draugija **OLD MASONIC HALL, MOSSEND,** rengia didelį

KONCERTĄ su ŠOKIAIS. vaikų ir suaugusių merginų dainos: duetas, trio, kvartetas, žaislai, šokiai, puikios deklamacijos. Concerto pradžia ant 10½ val. vakaro. Puiki mimika, gražus nudavimai! Kas nori pasilinksmint-nepraleiskit to vakaro. Šokiai nuo 6 val. iki 6.

LIETUVIŠKAS SKRIPKORIUS.

Vedu orkestrą, grajus atlieku tikrai artistišškai Orkestra susideda iš 5 žmonių gerai išsilavinusių. Už atlošimą per vakarelius, vestuves ir t.t. emu pigiau, neg kiti, pav. žydai. Kreipties ypatingai ar per laiską.

A. RUPEIKA, 111 Norfolk Street, 2 up, S.S., Glasgow.

Siuvu sulyg paskučiausiu madų ir kiekvieno noro.

Teipogi pardavinėju:

Auksinius ir sidabrinius laikrodėlius, lenciugėlius, šliubinius ir kitokius žiedus.

Turiu pardavimui maldaknygių ir giesmynelių (kantičkų)

Viską atlieku pigiai, greitai ir gerai.

MANO ADRESAS— **L. SERAFINAS,** 67 OSWALD STREET, (3 Up Back) **GLASGOW.**

Bellshill Theatre
DAILIAUSI ir AIŠKIAUSI PAVEIKSLAI.
Vaidinimai du kartus kas vakarą ant 7 ir 9.
PIGIOS KAINOS: 3d 6d ir 9d